

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Disappointment and disillusionment are the real illusion. Joy is merely concealed, walking along with us in disguise.

The Concealment of Joy

As the stranger drew up alongside the two travelers, He inquired, "What are these words that you are exchanging with one another as you are walking?" (Luke 24:17). The two disciples stopped on the road to face the stranger. They looked sorrowful and downcast.

Cleopas assumed that the stranger was a Passover pilgrim like himself who had been to Jerusalem for the festival and was now returning home. The stranger's Galilean accent indicated he was not a Judean. Cleopas asked the stranger, "Are You the only one visiting Jerusalem and unaware of the things which have happened here in these days?" (Luke 24:18). The question implies that news about the crucifixion of Yeshua had circulated widely in Jerusalem, especially among the Galileans. What other topic of conversation could they possibly be discussing?

The Master played ignorant. "What things?" He inquired.

The two disciples related the recent events. They explained that Yeshua the Nazarene "was a prophet mighty in deed and word in the sight of God and all the people" (Luke 24:19).

Their description of Yeshua reflects their disenchantment. After the traumatic crucifixion, they had abandoned their messianic hopes in Him. They demoted Him from Messiah to the status of a "prophet mighty in deed." Talmudic language speaks of miracle workers as "men of deed, (anshei ma'aseh, אנשי מעשה)." A prophet mighty in deed was a miracle-working prophet like Elijah or Elisha. They also described Yeshua as a prophet mighty in "word in the sight of God and all the people," an idiomatic description meaning that He was a powerful teacher of Torah and truth, both in the opinion of God and in the opinion of men. Then they retold the tragic events that had befallen Him. They explained, "The chief priests and our rulers delivered Him to the sentence of death, and crucified Him" (Luke 24:20). The

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Teleurstelling en ontgoocheling zijn de echte illusie. Vreugde is alleen verborgen, en wandelt vermomd met ons mee.

Het camoufleren van vreugde

Toen de vreemdeling met de twee reizigers optrok, vroeg Hij: "Wat zijn deze woorden die u al wandelend met elkaar uitwisselt?" (Lucas 24:17). De twee discipelen stopten op de weg om de vreemdeling aan te kijken. Ze keken bedroefd en terneergeslagen.

Cleopas nam aan dat de vreemdeling een Pesach pelgrim was, zoals hijzelf, die voor het feest naar Jeruzalem was geweest en nu terug op weg naar huis was. Het Galilees accent van de vreemdeling gaf aan dat hij geen Judeër was. Cleopas vroeg de vreemdeling: "Bent u de enige die Jeruzalem bezoekt en geen weet hebt van de dingen die deze dagen hier gebeurd zijn?" (Lucas 24:18). De vraag impliceert dat het nieuws over de kruisiging van Yeshua op grote schaal in Jeruzalem was rondgegaan, vooral onder de Galileeërs. Welk ander onderwerp konden ze anders aan het bespreken zijn?

De Meester deed alsof Hij onwetend was. "Welke dingen?" vroeg Hij.

De twee discipelen verhaalden de recente gebeurtenissen. Zij verklaarden dat Yeshua de Nazarener "een profeet was, machtig in woord en daad in de ogen van God en heel het volk" (Lucas 24:19).

Hun beschrijving van Yeshua weerspiegelt hun ontgoocheling. Na de traumatische kruisiging, hadden ze hun messiaanse hoop in Hem losgelaten. Ze degradeerden Hem van Messias tot de status van een "profeet machtig in daden." Talmudisch taalgebruik spreekt over wonderdoeners als "mannen van daden, (anshei ma'ase, אנשי מעשה)." "Een profeet machtig in daad was een wonderen verrichtende profeet zoals Elia en Elisa. Ze beschreven ook Yeshua als een profeet machtig in "woord in de ogen van God en al het volk," een spreekwoordelijke omschrijving om uit te drukken dat Hij een krachtig leraar van de Tora en de waarheid was, zowel naar de mening van God als naar de mening van de mensen. Dan vertelden ze de tragische gebeurtenissen opnieuw die Hem overkomen waren. Ze legden uit: "De hogepriesters en onze vorsten spraken over Hem het doodvonnis uit, en gekruisigden

disciples had no illusions about where to place the blame. Though the Romans had carried out the brutal crucifixion, the disciples held the corrupt Sadducean party under Caiaphas and Annas responsible. The chief priests and political-religious leaders with them had delivered Yeshua to the Romans for the death sentence. The disciples expressed their dashed hopes, "We were hoping that it was He who was going to redeem Israel" (Luke 24:21). They had hoped He was the Messiah who would usher in the final redemption and the Messianic Era. Their disappointment echoes a passage from Lamentations that seems prophetic of the Master's death:

The breath of our nostrils, the LORD's anointed (i.e., Messiah), was captured in their pits, of whom we had said, "Under his shadow we shall live among the nations." (Lamentations 4:20)

Disappointment and disillusionment are the real illusion. Joy is merely concealed, walking along with us in disguise.

Hem" (Lukas 24:20). De discipelen hadden geen idee bij wie ze de schuld moesten leggen. Hoewel de Romeinen de brute kruisiging hadden verricht, hielden de discipelen de corrupte Sadduceese partij onder Cajafas en Annas verantwoordelijk. De hogepriesters hadden samen met de politiek-religieuze leiders Yeshua aan de Romeinen uitgeleverd voor het doodvonnis. De discipelen spraken van hun stukgeslagen verwachtingen, "We hoopten dat Hij het was die Israël zou gaan verlossen" (Lucas 24:21). Ze hadden gehoopt dat Hij de Messias was, die de finale verlossing zou inluiden en het Messiaanse tijdperk. Hun teleurstelling echoot een passage uit Klaagliederen die profetisch van de dood van de Meester lijkt te spreken:

van wie wij zeiden 'in zijn schaduw zullen wij onder de volkeren leven': de adem in onze neusgaten, de gezalfde van de Ene (d.w.z., de Messias), werd in hun groeven gevangen; (Klaagliederen 4:20, Naardense)

Teleurstelling en ontgoocheling zijn de echte illusie. Vreugde is alleen verborgen, en wandelt vermomd met ons mee.

